॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

चात्वांलाद्धिष्णियानुपं वपति योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञस्यं सयोनित्वायं देवा वे यज्ञम्पराजयन्त तमाग्नींध्रात्पुन्रपांजयन्नेतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नींध्रं यदाग्नींध्राद्धिष्णियान् विहरंति यदेव यज्ञस्यापंराजितं ततं एवेनम्पुनंस्तनुते पराजित्येव खलु वा एते यंन्ति ये बंहिष्पवमानः सर्पन्ति बहिष्पवमाने स्तुते॥१॥

आहाग्नींद्ग्नीन् वि हंर ब्रहिः स्तृणाहि पुरोडाशाः अर्लं कुर्वितिं यज्ञमेवापजित्य पुनेस्तन्वाना यन्त्यङ्गांरैर्द्वे सर्वने वि हंरति शलाकांभिस्तृतीयर्थं सशुऋत्वायाथो सम्भरत्येवैनुद्धिष्णिया वा अमुष्मिंल्लोंके सोमंमरख्यन्तेभ्यो-ऽिष सोममाहंरन्तमंन्ववायन्तम्पर्यविशन् य एवं वेदं विन्दतें॥२॥

परिवेष्टार्न्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषु

सोमपीथमैंच्छन्त तां देवा अंब्रुवन्द्वेद्वे नामंनी कुरुध्वमथ् प्र वाप्स्यथ् न वेत्यग्नयो वा अथ् धिष्णियास्तस्माँद्विनामाँ ब्राह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये नेदिष्ठम्पूर्यविश्वन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीधीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषुं जुह्वत्यतिहाय वषंद्वरोति वि हि॥३॥

पुत सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आस्नार्श्ताभिः प्राणंदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आस्नतारस्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुंतयो हूयन्ते प्रत्यङ्कःसीनो धिष्णियान्व्याघारयति पश्चाचैव पुरस्तांच् यजमानो भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः॥४॥

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्णिया यदेष्वर्यः प्रत्यिङ्घिष्णियानित्सर्पेत्प्राणान्थ्सं केर्षेत्प्रमायुंकः स्यान्नाभिवां एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्धः खलु वे नाभ्यै प्राणो- ऽवांङपानो यदेष्वर्युः प्रत्यङ्गोतांरमित्सर्पेदपाने प्राणं देध्यात् प्रमायुंकः स्यान्नाध्वर्युरुपं गायेद्वाग्वींयों वा अध्वर्युर्यदेष्वर्युरुप्गायेदुद्गात्रे॥५॥

वाच् सम्प्र यंच्छेदुपदासुंकास्य वाक्स्याँद्वह्मवादिनों वदिन्ति नास इस्थिते सोमें उध्वर्युः प्रत्यङ्ख्सदोऽतीं यादथं कथा दाँख्विणानि होतुंमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानुं ज्ञास्यन्तीत्युत्तं रेणाग्रीं प्रं प्रीत्यं जुहोति दाख्विणानि न प्राणान्थ्सं कर्षित न्यंन्ये धिष्णिया उप्यन्ते नान्ये यान्निवपंति तेन तान्ग्रींणाति यान्न निवपंति यदंनुदिशति तेन तान्॥६॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकायं ह्यन्ते यद्वैंसर्जनानि हाभ्यां गार्हंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीप्रे जुहोत्यन्तरिख्य एवा क्रमत आहवनीये

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचींरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥१॥॥———[१]

जुहोति सुवर्गमेवेनं लोकं गमयित देवान् वै सुंवर्गं लोकं यतो रख्या रस्यिजिघा रसन्ते सोमेन राज्ञा रख्या रस्यपहत्या सुमात्मानं कृत्वा सुंवर्गं लोकमाय त्रख्यं सामनुं सोमों भवत्यर्थ॥७॥

वैसर्जनानिं जुहोति रख्यंसामपंहत्यै त्व॰ सोम तनूकृन्ध्य इत्याह तनूकृद्धोष द्वेषौभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्याहान्यकृतानि हि रख्या रंस्युरु यन्तासि वरूथिमित्यांहोरु णंस्कृधीति वावैतदांह जुषाणो अप्तराज्यंस्य वेत्वित्यांहाप्तुमेव यजमानं कृत्वा सुंवर्गं लोकं गंमयति रख्यंसामनुंपलाभाया सोमं ददते॥८॥

आ ग्राळण आ वांयव्यांन्या द्रोणकल्शम्त्पत्नीमा नंयन्त्यन्वनारंसि प्र वंतियन्ति यावंदेवास्यास्ति तेनं सह सुंवर्गं लोकमेति नयंवत्यर्चाग्नींध्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनींत्ये ग्राळणों वायव्यांनि द्रोणकल्शमाग्नींध्र उपं वासयति वि ह्येनं तैर्गृह्णते यथ्सहोपंवासयेदपुवायेतं सौम्यर्चा प्र पांदयति स्वयां॥९॥

एवैनं देवतया प्र पांदयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतद्यजंमानो वा एतस्यं पुरा गोप्ता भंवत्येष वो देव सवितः सोम् इत्यांह सवितृप्रंसूत एवैनं देवतांभ्यः सम्प्र यंच्छत्येतत्त्व सोम देवो देवानुपांगा इत्यांह देवो ह्यंष सन्॥१०॥

देवानुपैतीदमहम्मंनुष्यों मनुष्यांनित्यांह मनुष्यो ई ह्यंष सन्मंनुष्यांनुपैति यदेतद्यजुर्न ब्रूयादप्रंजा अपृशुर्यजंमानः स्यात्सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांह प्रजयैव पृशुभिः सहेमं लोकमुपावर्तते नमों देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवाना रे स्वधा पितृभ्य इत्याह स्वधाकारो हि॥११॥

पितृणामिदमहं निर्वर्रणस्य पाशादित्यांह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्ने व्रतपत आत्मनः पूर्वा तनूरादेयेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्वसीयान्थ्ये वशे भूते पुनर्वा ददांति न वेति ग्रावांणो वै सोमंस्य राज्ञो मलिसुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्णण आग्नींध्र उपवासयंति नैनंम्मलिसुसेना विन्दति॥१२॥

अर्थ ददते स्वया सन्थ्यंधाकारो हि विन्दित॥२॥॥———[२]
वैष्णाव्यर्चा हुत्वा यूप्मच्छेति वैष्णावो वे देवतया यूपः

स्वयैवैनं देवत्याच्छैत्यत्यन्यानगां नान्यानुपांगामित्याहाति ह्यन्यानेति नान्यानुपैत्यवीका परैरविदम्परोऽवंरैरित्यांहार्वाग्ध्येः परोवंरैस्तं त्वां जुषे॥१३॥

वैष्ण्वं देवयुज्याया इत्यांह देवयुज्यायै ह्येंनं जुषतें देवस्त्वां सिवता मध्यांनुक्कित्यांहु तेजंसैवैनंमनुक्त्योषंधे त्रायंस्वैन्ड् स्वधिते मैनर् हिश्सीरित्यांहु वज्रो वे स्वधितिः शान्त्यै स्वधितेर्वृख्यस्य बिभ्यंतः प्रथमेन शकंलेन सह तेजः परां पतित यः प्रथमः शकंलः परापतेत्तमप्या हंरेथ्सतेंजसम्॥१४॥

पुवैन्मा हंरतीमे वै लोका यूपाँत्प्रयतो बिंभ्यति दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिख्यम्मध्येन मा हिर्स्मीरित्यांहैभ्य पुवैनं लोकभ्यः शमयति वनस्पते शतवंलशो वि रोहेत्याव्रश्चने जुहोति तस्मादाव्रश्चनाद्वृख्याणाम्भूयार्स्स् उत्तिष्ठन्ति सहस्रंवल्शा वि वयर रुहेमेत्यांहाशिषंमेवैतामा शास्तेऽनंख्यसङ्गम्॥१५॥

वृश्चेद्यदंख्यस्ङ्गं वृश्चेदंधईषं यजंमानस्य प्रमायंकः स्याद्यं कामयेताप्रतिष्ठितः स्यादित्यांरोहं तस्मै वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रतिष्ठित एव भवित यं कामयेतापृशः स्यादित्यंपृणं तस्मै शुष्कांग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपश्च्यो-ऽपृशुरेव भवित यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादितिं बहुपृणं तस्मै बहुशाखं वृश्चेदेष वै॥१६॥

वनस्पतीनाम्पश्रव्याः पशुमानेव भेवति प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकांमस्यैष वै वनस्पतीनाम्प्रतिष्ठितो यः समे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्कःपंनत्स्तं वृश्चेथ्स हि मेधंमुभ्युपंनतः पश्चारित्वें तस्मै वृश्चेद्यं

एकान्नवि 🕹 शतिश्चं॥ ३॥॥•

कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पश्चांख्यरा पङ्काः पाङ्को यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः॥१७॥

नमति षडंरित्रम्प्रतिष्ठाकांमस्य षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति सप्तारंत्रिम्पशुकांमस्य सप्तपंदा शक्वंरी पशवः शक्करी पश्नेवावं रुन्धे नवारित्रं तेजंस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेजंस्त्रिवृत्तेजस्व्येव भवत्येकांदशारित-मिन्द्रियकांमस्यैकांदशाख्यरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भंवति पश्चंदशारितम्भातृंव्यवतः पश्चदशो वज्रो भ्रातृंव्याभिभूत्यै सप्तदंशारिकम्प्रजाकांमस्य सप्तदशः प्रजापंतिः प्रजापंतेराध्या एकंवि शत्यरित्रम्प्रतिष्ठाकां मस्यैक- विश्शः स्तोमां नाम्प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्रिभवत्यष्टाख्यंरा गायत्री तेजों गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखं तेजंसैव गांयत्रिया यंज्ञमुखेन सम्मितः॥१८॥

जु्षे सर्तेजसमनंख्यसङ्गं बहुशाखं वृंश्चेदेष वै यज्ञ उपैनृमुत्तंरो यज्ञ आस्या

पृथियौ त्वान्तरिंख्याय त्वा दिवे त्वेत्यांहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोख्यंति परांश्चम्प्रोख्यंति परांङिव हि सुवर्गो

लोकः क्रूरमिव वा एतत्करोति यत्खनत्यपोवं नयति

शान्त्यै यवंमती्रवं नयत्यूर्वे यवो यजंमानेन यूपः सम्मितो यावांनेव यजंमानस्तावंतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति॥१९॥

पितृणा स्यदंनम्सीतिं ब्रहिरवं स्तृणाति पितृदेवृत्य १ १ होतद्यन्निखातं यद्वरहिरनंवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवृत्यों निखातः स्याद्वरहिर्गवस्तीर्यं मिनोत्यस्यामेवैनंम्मिनोति यूपशक्लमवांस्यित् सर्तेजसमेवैनंम्मिनोति देवस्त्वां सिवृता मध्वांनिक्वत्यांह् तेजंसैवैनंमनिक्त सुपिप्पृलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इतिं चषालम्प्रतिं॥२०॥

मुश्चिति तस्मांच्छीर्षत ओषंधयः फर्लं गृह्णन्त्यनिक्ति तेजो वा आज्यं यजंमानेनाग्निष्ठाश्चिः सम्मिता यदंग्निष्ठा-मश्चिमनिक्ति यजंमानमेव तेजंसानक्त्यान्तमंनक्त्यान्तमेव यजंमानं तेजंसानिक सर्वतः परि मृश्वत्यपंरिवर्गमेवा-स्मिन्तेजो दधात्युद्दिव स्तभानान्तरिख्यम्पृणेत्यांहैषां लोकानां विधृंत्यै वैष्ण्व्यर्चा॥२१॥

कल्पयति वैष्ण्वो वै देवतंया यूपः स्वयैवैनं देवतंया कल्पयति द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजमानुः प्रतिष्ठित्यै यं कामयेत तेजसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण व्यर्धयेयमित्यंग्रिष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयांदित्थं वेत्थं वार्ति नावयेत्तेजंसैवैनं देवतांभिरिन्द्रियेण व्यर्धयित यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयेयमिति॥२२॥

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेंन सम्मिन्यात्तेजंसैवैनं देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयित ब्रह्मविनं त्वा ख्वत्रविन्मित्यांह यथायजुरेवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वे रेशना यजमानेन यूपः सम्मितो यजमानमेवोर्जा समर्धयित नाभिद्घ्रे परि व्ययित नाभिद्घ्रे प्रवासमा ऊर्जं दधाति तस्मौन्नाभिद्घ्र ऊर्जा भुंअते यं कामयेतोर्जनम्॥२३॥

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्वां वा तस्यावांचीं वावोहेदूर्जैवैनं व्यर्धयिति यदिं कामयेत् वर्षुंकः पूर्जन्यः स्यादित्यवांचीमवोहे- द्वृष्टिंमेव नि यंच्छति यदिं कामयेतावंर्षुकः स्यादित्यूर्ध्वामुदूहेद्वृष्टिंमेवोद्यं पितृणां निखातम्मनुष्यांणामूर्धं निखातादा रंशनाया ओषंधीना रश्ना विश्वेषाम्॥२४॥

देवानांमूर्ध्वर रेशनाया आ चुषालादिन्द्रंस्य चुषालर्र साध्यानामितंरिक्तर् स वा एष संवदेवत्यों यद्यूपो यद्यूपे-म्मिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति युज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेंऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभंविष्यन्तीति ते यूपेन योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजानन्तद्यूपंस्य यूप्त्वम्॥२५॥

यद्यूपंम्मिनोतिं सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये पुरस्तांन्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्यं प्रज्ञायतेऽप्रंज्ञात् १ हि तद्यदतिंपन्न आहुरिदं कार्यमासीदितिं साध्या वै देवा यज्ञमत्यंमन्यन्त तान् यज्ञो नास्पृंशत्तान् यद्यज्ञस्यातिंरिक्तमासीत्तदंस्पृश्- दतिंरिक्तं वा एतद्यज्ञस्य यदग्नाविग्नम्मंथित्वा प्रहरत्यतिंरिक्तमेतत्॥२६॥

यूपंस्य यद्ध्वं च्षालात्तेषां तद्भांग्धेयं तानेव तेनं प्रीणाति देवा वै सङ्स्थिते सोमे प्र सुचोहंर्न्प्र यूपं तेंऽमन्यन्त यज्ञवेश्नसं वा इदं कुर्म् इति ते प्रंस्तरङ् स्रुचान्निष्क्रयंणमपश्यन्थ्स्वरुं यूपंस्य सङ्स्थिते सोमे प्र प्रस्तर हरंति जुहोति स्वरुमयंज्ञवेशसाय॥२७॥

दुधाति प्रत्यृचा समर्धयेयमित्यूर्जैनं विश्वेषां यूपत्वमतिरिक्तमेतद्विचंत्वारि॰शच॥४॥॥🗕 [४]

साध्या वै देवा अस्मिल्लोंक आंसन्नान्यत्किंचन मिषतें-ऽग्निमेवाग्नये मेधायालंभन्त न ह्यंन्यदांलुम्भ्यंमविंन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजांयन्त यदुग्नावृग्निम्मंथित्वा प्रहरंति प्रजानां प्रजननाय रुद्रो वा एष यद्ग्निर्यजीमानः पृशुर्यत्पृशुमालभ्याग्निम्मन्थैद्रुद्राय यजीमानम्॥२८॥

अपि दध्यात्प्रमायुंकः स्यादथो खल्वांहुर्ग्निः सर्वा देवतां ह्विरेतद्यत्पश्रिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थिति ह्व्यायैवासंन्नाय सर्वा देवतां जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालेब्धं नेवानांलब्धम्ग्नेर्जनित्रंमसीत्यांहाग्नेर्ह्यंतज्ञनि

वृषंणौ स्थ इत्यांह वृषंणौ॥२९॥

ह्यंतावुर्वश्यंस्यायुर्सीत्यांह मिथुन्त्वायं घृतेनाक्ते वृषंणं दधाथामित्यांह् वृषंण्ड् ह्यंते दधांते ये अग्निङ्गांयत्रं छन्दोऽनु प्र जांयस्वेत्यांह् छन्दोभिरेवैनम्प्र जनयत्यग्नयं मध्यमांनायान् ब्रूहीत्यांह सावित्रीमृचमन्वांह सवितृप्रंसूत एवैनंम्मन्थित जातायांन् ब्रूहि॥३०॥

प्रह्रियमांणायानुं ब्रूहीत्यांह् काण्डेकाण्ड पुवैनं क्रियमांणे समर्धयित गायत्रीः सर्वा अन्वांह गायत्रछंन्दा वा अग्निः स्वेनेवैनं छन्दंसा समर्धयत्यग्निः पुरा भवंत्यग्निम्मंथित्वा प्र हंरित तौ सम्भवंन्तौ यर्जमानम्भि सम्भवतो भवंतं नः समनसावित्यांह् शान्त्यै प्रहृत्यं जुहोति जातायैवास्मा अन्नमिपं दधात्याज्यंन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यदाज्यंम्प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजंसा॥३१॥

यजंमानमाह् वृषंणौ जातायानुंब्र्ह्यप्यष्टादंश च॥५॥॥————[५]

ड्षे त्वेतिं ब्रहिरा दंत्त ड्रच्छतं इव् ह्येष यो यजंत उपवीर्मीत्याहोप ह्येनानाक्ररोत्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुरित्यांह् दैवीर्ह्यंता विशेः सतीर्देवानुंपयन्ति वहीरुशिज इत्यांहर्त्विजो वे वह्नंय उशिज्स्तस्मादेवमांह् बृहंस्पते धारया वसूनीति॥३२॥

आह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं पृश्नवं रुन्द्धे ह्व्या ते स्वदन्तामित्यांह स्वदयंत्येवैनान्देवं त्वष्ट्वंसुं रुण्वेत्याह् त्वष्टा वै पंशूनाम्मिथुनाना रूप्कृद्रूपमेव पृशुषुं दधाति रेवंती रमध्वमित्यांह पृशवो वै रेवतीः पृश्नवेवास्मैं रमयति देवस्यं त्वा सिवृतः प्रस्व इति॥३३॥

रशनामा देते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्तौं पूष्णो हस्तौभ्यामित्यांह यत्यां ऋतस्यं त्वा देवहविः पाशेना रंभ इत्यांह सत्यं वा ऋतश् सत्येनैवैनंमृतेना रंभतेऽक्ष्णया परिं हरित वध्यश् हि प्रत्यश्चम्प्रतिमुश्चन्ति व्यावृत्त्यै धर्षा मानुषानिति नि युनिक्ति धृत्यां अन्धः॥३४॥

त्वौषंधीभ्यः प्रोख्वामीत्यांहान्च्यो ह्येष ओषंधीभ्यः सम्भवंति यत्पशुर्पाम्पेरुर्सीत्यांहैष ह्यंपाम्पाता यो मेधांयार्भ्यते स्वात्तं चिथ्सदेव ह्व्यमापो देवीः स्वदंतैन्मित्यांह स्वदयंत्येवनंमुपरिष्टात्प्रोख्वंत्युपरिष्टादेवन्म्मध्यं करोति पाययंत्यन्तरत एवन्म्मध्यं करोत्यधस्तादुपौख्वति सर्वतं प्रवेनम्मध्यं करोत्यधस्तादुपौख्वति सर्वतं

पाययंत्यन्तर्त पृवेन्म्मेध्यं करोत्यधस्तादुपोख्यति स्वतं पृवेन्म्मेध्यं करोति॥३५॥

वस्निति प्रस्व इत्युद्धौंऽन्तर्त पृवेन्न्दर्श च॥६॥॥———[६]

अग्निना वै होत्रां देवा असुरान्भ्यंभवन्नुग्रयं सिम्ध्यमानायानुं ब्रूहीत्यांह भ्रातृंव्याभिभूत्ये सप्तदंश

सामिधेनीरन्वांह सप्तद्शः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यैं स्प्तद्शान्वांह द्वादंश् मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरम्प्रजा अनु प्र जांयन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै सांमिधेनीरनूच्यं युज्ञं नान्वंपश्यन्थ्स प्रजापंतिस्तूष्णीमांघारम्॥

आघारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वंपश्यन् यत्तूष्णीमांघारमांघारयं यज्ञस्यानुंख्यात्या असुंरेषु वै यज्ञ आंसीत्तं देवास्तूष्णी १ होमेनांव यत्तूष्णीमांघारमांघारयंति भ्रातृंव्यस्यैव तद्यज्ञं वृंङ्के परिधीन्थ्सम्मांष्टिं पुनात्येवैनान्निस्त्रिः सम्मांष्टिं त्र्यांवृद्धि यज्ञोऽथो रख्वंसामपहत्यै द्वादंश सम्पंद्यन्ते द्वादंश॥३७॥

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणात्यथो संवथ्सरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समेध्ये शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघारों ऽग्निः सर्वा देवता यदांघारमांघारयंति शीर्षत एव यज्ञस्य यजंमानः सर्वा देवता अर्व रुन्द्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघार आत्मा पशुरांघारमाघार्य पशुर समंनक्त्यात्मन्नेव यज्ञस्यं॥३८॥

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुना गच्छतामित्याह वायुदेवत्यो व प्राणो वायावेवास्य प्राणं जुंहोति सं यज्ञेत्रेरङ्गानि सं यज्ञपंतिराशिषेत्याह यज्ञपंतिमेवास्याशिषं गमयति विश्वरूपो व त्वाष्ट्र उपरिष्टात्पशुमभ्यंवमीत्तस्मादुपरिष्ट चिन्त यदुपरिष्टात्पशु सम्मनिक्त मेध्यमेव॥३९॥

पुनं क्रोत्यृत्विजों वृणीते छन्दा रस्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पृशवः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दा रस्युभयस्यावं रुद्धाः एकांदश प्रयाजान् यंजिति दश वै पृशोः प्राणा आत्मैकांद्रशो यावांनेव पृशुस्तम्प्र यंजिति वपामेकः परि शय आत्मैवात्मानम्परि शये वज्रो वै स्विधितिर्वज्ञो यूपशकलो घृतं खलु वै देवा वर्ज्ञं कृत्वा सोममप्रन्धृतेनाक्तौ पृशं त्रांयेथामित्यांह् वज्रेणैवैनं वशें कृत्वा लेभते॥४०॥

अष्यारम्यंद्यन्ते द्वादंशात्मन्नेव यज्ञस्य मेध्यंमेव खलु वा अष्टादंश चाणा।——[७] पर्याग्ने करोति सर्वहुतंमेवैनं करोत्यस्केन्द्यायास्केन्न् हे हि द्यद्धुतस्य स्कन्दंति त्रिः पर्याग्ने करोति त्र्यांवृद्धि यज्ञो-

तद्यद्धृतस्य स्कन्दंति त्रिः पर्यप्ति करोति त्र्यांवृद्धि यज्ञो-ऽथो रख्यंसामपंहत्ये ब्रह्मवादिनों वदन्त्यन्वारभ्यः पृशू (३) र्नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पृशुस्तं यदंन्वारभेत प्रमायुंको यजमानः स्यादथो खल्बाहः सुवर्गाय वा एष लोकायं नीयते यत्॥४१॥

पृश्रिति यन्नान्वारभेत सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत वपाश्रपंणीभ्याम्न्वारंभते तन्नेवान्वारंब्यं नेवानंन्वारब्यमुप् प्रेष्यं होतर्ह्व्या देवेभ्य इत्याहेषितः हि कर्म क्रियते रेवंतीर्य्ज्ञपंतिं प्रिय्धा विंश्तेत्यांह यथाय्जुरेवैतद्ग्निनां पुरस्तांदेति रख्यंसामपंहत्ये पृथिव्याः संपृचंः पाहीतिं बर्हिः॥४२॥

तृतीयः प्रश्नः

उपाँस्यत्यस्कंन्दायास्कंन्न् हि तद्यद्वर्हिषि स्कन्द्त्यथीं बर्हिषदंमेवेनं करोति पराङा वर्ततेऽध्वर्युः पृशोः संज्ञप्यमानात्पशुभ्यं एव तन्नि ह्रुंत आत्मनोनांत्रस्काय् गच्छंति श्रियम्प्र पृश्चनांप्रोति य एवं वेदं पृश्चाल्लोंका वा एषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमंस्त आतानेत्यांहादित्यस्य वै रश्मयंः॥४३॥

आतानास्तेभ्यं एव नमंस्करोत्यन्वां प्रेहीत्यांह् आतृंब्यो वा अर्वा आतृंब्यापनुत्त्ये घृतस्यं कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांहाशिषंमेवैतामा शास्त आपों देवीः शुद्धायुव इत्यांह यथायजुरेवैतत्॥४४॥

लोकार्य नीयते यहुर्ही रुश्मर्यः सप्तित्रिर्श्शच॥८॥॥————[८]

पृशोर्वा आलंब्यस्य प्राणाञ्छुगृंच्छति वाक्त आ प्यायताम्प्राणस्त आ प्यायतामित्यांह प्राणेभ्यं एवास्य शुच श्रमयति सा प्राणेभ्योऽधि पृथिवी शुक्प विंशति शमहोंभ्यामिति नि नयत्यहोरात्राभ्यांमेव पृंथिव्यै शुच श्र शमयत्योषंधे त्रायंस्वैन श्रम् स्विधेते मैन श्रे हिश्सीरित्यांह वज्रो वै स्वधितिः॥४५॥

शान्त्यै पार्श्वत आच्छाति मध्यतो हि मंनुष्यां आच्छान्ति तिर्श्चीन्मा च्छांत्यनूचीन् हि मंनुष्यां आच्छान्ति व्यावृत्त्यै रख्यंसाम्भागोऽसीति स्थविम्तो ब्रहिर्क्कापांस्यत्यस्नव रख्या रसि निरवंदयत इदम्हर रख्योऽध्मं तमो नयामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं चं व्यं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव॥४६॥

द्वेष्टि यश्चैनं द्वेष्टि ताबुभावंधमं तमों नयतीषे त्वेतिं वपामुत्खिंदतीच्छतं इव ह्येष यो यजंते यदुंपतृन्द्याद्रुद्रौंऽस्य पृश्न्यातुंकः स्याद्यन्नोपंतृन्द्यादयंता स्याद्न्ययोपतृणत्त्यन्यया न धृत्यै घृतेनं द्यावापृथिवी प्रोण्वांथामित्यांह द्यावांपृथिवी एव रसेनान्त्त्विद्धेन्नः॥४७॥

रायः सुवीर् इत्यांह यथाय् जुरेवैतत्क्रूरिमंव वा एतत्कंरोति यद्वपामुंत्खिदत्युर्वन्तिरिख्यमन्विहीत्यांह शान्त्यै प्र वा एषों-ऽस्माल्लोकाच्यंवते यः पृशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभंते वपाश्रपणी पुनर्न्वारंभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निनां पुरस्तांदेति रख्यंसामपंहत्या अथो देवतां एव ह्ळ्येनं॥४८॥ अन्वेति नान्तममङ्गार्मितं हरेद्यदंन्तममङ्गारमित्हरेंद्देवता अति मन्येत वायो वीहिं स्तोकानामित्यांह तस्माद्विभक्ताः स्तोका अवं पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पंशूनां यद्वपाग्रमोषंधीनाम्बर्हिर समर्धयत्यथो ओषंधीष्वेव पृशून्प्रतिं ष्ठापयति स्वाहांकृतीभ्यः प्रेष्येत्यांह॥४९॥

यज्ञस्य सिष्टिय प्राणापानौ वा पृतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यमात्मा वपा पृंषदाज्यमंभिघार्य वपामभि घारयत्यात्मञ्जेव पंशूनाम्प्राणापानौ दंधाति स्वाहोर्ध्वनंभसम्मारुष्णं गंच्छत्मित्यांहोर्ध्वनंभा ह स्म व मारुतो देवानां वपाश्रपंणी प्रहंरति तेनैवेने प्र हंरति विष्ची प्र हंरति तस्माद्विष्वंश्रौ प्राणापानौ॥५०॥

पशुमालभ्यं पुरोडाशं निर्वपति समेधमेवैनमा लेभते वपयां प्रचर्यं पुरोडाशंन प्र चंर्त्यूर्वे पुरोडाश ऊर्जमेव पंशनाम्मध्यतो देधात्यथां पशोरेव छिदमपि दधाति

स्वर्धितिश्चैवाच्छिन्नो ह्व्येनेप्येत्यांह् षद्वंत्वारि श्राच॥ ९॥ ॥ 🗕 📉 🤇 🕽

पेशूनाम्मध्यतो देधात्यथों पृशोरेव छिद्रमिपं दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः पृच्छति शृतः ह्वीः (३) शंमित्रिति त्रिषंत्या हि देवा योऽश्वंतः शृतमाह् स एनंसा प्राणापानौ वा एतौ पंशूनाम्॥५१॥

यत्गृषदाज्यम्पृशोः खलु वा आलंब्यस्य हृदंयमात्माभि समेति यत्गृषदाज्येन हृदंयमभिघारयंत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापा दंधाति पृशुना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरंश्छित्त्वा मेधुम्प्राख्यांरयन्थ्स प्रख्योऽभवत्तत्प्रख्यस्यं प्रख्यत्वं यत्प्रख्यशाखोत्तंरब्र्हिर्भवंति समेधस्यैव॥५२॥

पृशोरवं द्यति पृशुं वै हियमाण् रख्यार्स्यनुं सचन्तेऽन्तरा यूपं चाहवनीयं च हरित रख्यंसामपंहत्यै पृशोर्वा आलंब्यस्य मनोऽपं क्रामित मृनोतांयै ह्विषों-ऽवदीयमान्स्यानुं ब्रूहीत्यांह् मनं पृवास्यावं रुन्द्ध एकांदशावदानान्यवं द्यति दश् वै पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांनेव पृशुस्तस्यावं॥५३॥

द्यति हृदंयस्याग्रेऽवं द्यत्यथं जिह्नाया अथ् वख्यंसो यद्वे हृदंयनाभिगच्छंति तज्जिह्नयां वदति यज्जिह्नया वदंति तदुरसोऽधि निर्वदत्येतद्वे पृशोर्यथापूर्वं यस्यैवमंवदायं यथाकाममुत्तरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्यं पृशोरवंत्तम्भवति मध्यतो गुदस्यावं द्यति मध्यतो हि प्राण उंत्तमस्यावं द्यति॥५४॥

उत्तमो हि प्राणो यदीतंरं यदीतंरमुभयंमेवाजांमि जायमानो वै ब्राँह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जांयते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेनं देवेभ्यः प्रजयां पितृभ्यं एष वा अनृणो यः पुत्री यज्वां ब्रह्मचारिवासी तदंवदानैरेवावं दयते तदंवदानांनामवदान्त्वन्दंवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा अग्निमंब्रुवन्त्वयां वीरेणासुरानभि भंवामेति॥५॥

सौंऽब्रवीद्वरं वृणै पृशोरुंद्धारमुद्धंरा इति स एतमुंद्धारमुदंहरत दोः पूर्वार्धस्यं गुदम्मध्यतः श्रोणिं जघनार्धस्य ततो देवा अभवन्परासुंरा यञ्चङ्गाणार्थः समव्द्यति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यक्ष्णयावं द्यति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥५६॥

एतौ पंशूनार समेधस्यैव तस्यावौँत्तमस्यावं द्यतीति पश्चंचत्वारिरशच॥10॥॥——[१०]

मेदंसा सुचौ प्रोर्णोति मेदोरूपा वै प्शवों रूपमेव पृशुषुं दधाति यूषन्नंवधाय प्रोर्णोति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसंमेव पृशुषुं दधाति पार्श्वनं वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा एतत्पंशूनां यत्पार्श्व रसं एष पंशूनां यद्वसा यत्पार्श्वनं वसाहोमम्प्रयौतिं मध्यत एव पंशूना रसं दधाति प्रन्तिं॥५७॥

वा एतत्पशुं यथ्संज्ञपयंन्त्येन्द्रः खलु वे देवतंया प्राण ऐन्द्रोऽपान ऐन्द्रः प्राणो अङ्गंअङ्गे नि देंध्यदित्यांह प्राणापानावेव पशुषुं दधाति देवं त्वष्ट्रभूरिं ते स॰संमेत्वित्यांह त्वाष्ट्रा हि देवतंया पशवो विषुंरूपा यथ्सलंक्ष्माणो भव्थेत्यांह विषुंरूपा होते सन्तः सलंक्ष्माण एतर्हि भवंन्ति देवत्रा यन्तम्॥५८॥

अवंसे सखायोऽनुं त्वा माता पितरों मदन्त्वत्याहानुंमतमेवैन पित्रा सुवर्गं लोकं गंमयत्यर्ध्चे वंसाहोमं जुंहोत्यसौ वा अर्ध्च इयमर्ध्च इमे एव रसेनानिक्त दिशों जुहोति दिशं एव रसेनानक्तयथों दिग्भ्य एवोर्ज् रसमवं रुन्द्वे प्राणापानौ वा एतौ पंशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलुं॥५९॥

वै देवतंया पृशवो यत्पृषदाज्यस्योपहत्याह् वनस्पत्ये-ऽनुं ब्रिह् वनस्पतये प्रेष्येतिं प्राणापानावेव पृशुषुं दधात्यन्यस्यान्यस्य समवृत्तः समवंद्यति तस्मान्नानांरूपाः प्शवों यूष्णोपं सिश्चित् रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसंमेव पृशुषुं दधातीडामुपं ह्वयते पृशवो वा इडां पृशूनेवोपं ह्वयते चतुरुपं ह्वयते॥६०॥

चतुंष्पादो हि पृशवो यं कामयेतापृशः स्यादित्यंमेदस्कं तस्मा आ दंध्यान्मेदोरूपा वै पृशवो रूपेणैवैनंम्पृशुभ्यो निर्मजत्यपृशुरेव भंवति यं कामयेत पृशवो रूपेणैवास्मे पृश्चवं रुन्द्धे पशुमानेव भंवति प्रजापंतिर्य्ज्ञमंसृजत स आज्यम्॥६१॥

पुरस्तांदसृजत पृशुम्मध्यतः पृंषदाज्यम्पश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इंज्यन्ते पृशुनां मध्यतः पृंषदाज्येनांनूयाजास्तस्मादेति पश्चाथ्मृष्टइ ह्येकांदशानूयाजान् यंजति दश व पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांनेव पृशुस्तमन् यजति प्रन्ति वा पृतत्पृशुं यथ्मंज्ञपर्यन्ति प्राणापानौ खलु वा पृतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यं यत्पृंषदाज्येनांनूयाजान् यजति प्राणापानावेव पृशुषुं दधाति॥६२॥

प्रन्ति यन्तुङ्क्षः चुतुरुपं ह्वयत् आज्यं यत्पृषदाज्येन् षद्वं॥11॥॥———[११]

यज्ञेन ता उपयिद्वेदिवा वै यज्ञमाग्नींध्रे ब्रह्मवादिनः सत्वै देवस्य ग्रावाणम्प्राण उपा्रश्वंग्रा देवा वा उपा्रशौ वाग्वै मित्रं यज्ञस्य बृहुस्पतिंदिवा वा आंग्रयणाग्रानेकांदश॥11॥ यज्ञेनं लोके पंशुमान्थस्याथ्सवन्ममाध्यन्दिनं वाग्वा अरिक्तानि तत्प्रजा अभ्येकंपश्चाशत्॥51॥ यज्ञेन गौर्भि

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/